

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 7452

Doknr.
485540

Dato
26-11-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 29. oktober 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 47 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 47:

"Hvordan vil ministeren sikre, at danske øboer får en god, værdig og pålidelig ældre- og hjemmepleje? Der henvises til artiklen "86-årig terminalpatient kunne ikke få den fornødne hjemmehjælp: Kommune tilbød svagtseende hustru opkald over iPad" fra JydskeVestkysten Haderslev d. 28. oktober 2021."

Svar:

Det er altid trist at høre, når ældre borgere og deres pårørende oplever problemer i samarbejdet med kommunen om den hjælp og pleje, der ydes til de ældre. Borgerne skal selvfølgelig kunne regne med at modtage den hjælp, som de er berettigede til og har behov for.

Kommunerne er efter servicelovens § 83 forpligtet til at tilbyde personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver. Den enkelte borger har krav på en individuel vurdering af behovet for hjælp. Det er kommunen, der ud fra en konkret og individuel vurdering af borgerens behov træffer afgørelse om tildeling af hjælp.

Kommunerne skal sikre, at hjælpen efter § 83 i fornødent omfang kan varetages døgnet rundt. Kommunerne skal også overholde lighedsgrundsætningen, som er et grundlæggende og ulovreguleret forvaltningsretligt princip om, at forskelsbehandling skal være sagligt begrundet.

Det er ikke i overensstemmelse med serviceloven og lighedsgrundsætningen, såfremt en kommune har forskellige serviceniveauer for hjælp efter serviceloven på henholdsvis øer og på fastlandet i den pågældende kommune. Begrænsninger i den trafikale tilgængelighed til øer kan være et sagligt hensyn ved tilrettelæggelsen af hjælpen, men det ændrer ikke på kommunens pligt til at sikre en løsning på borgerens ret til at få den nødvendige hjælp.

En kommune kan heller ikke ved at tilbyde en midlertidig eller permanent bolig på fastlandet opfylde forpligtelsen til at sikre en løsning på borgerens ret til at få den nødvendige hjælp. Hvis den enkelte borger ønsker at forblive i sin aktuelle bolig, er kommunen forpligtet til at sørge for, at der ydes borgeren den

fornødne hjælp i denne bolig, og kommunen kan derfor ikke stille som en betingelse for, at der ydes hjælp, at borgeren midlertidigt eller permanent flytter til en anden bolig.

Det er således allerede i dag efter serviceloven og i medfør af lighedsgrundsætningen et krav, at kommunerne også til borgere bosat på øerne leverer den ældrepleje, som den enkelte borger har behov for.

Jeg henviser desuden til besvarelse af SOU alm. del spørgsmål nr. 23, som vedrører, hvor man som borger og pårørende kan henvende sig, såfremt man oplever, at en kommune ikke lever op til sit ansvar efter servicelovens regler om hjemmehjælp.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag
Bilag 1 - SOU alm. del – endeligt svar på spm. nr. 23